

:: น้ำยาซักแห้ง เดนตาย ::

ตั้งแต่มีการนำสารเพอร์คลอโรเอธิลีนมาใช้เป็นตัวทำละลายในอุตสาหกรรมน้ำยาซักแห้งในทศวรรษที่ 1930 ปัจจุบันสารดังกล่าวกลายเป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปในกระบวนการผลิต อย่างไรก็ตามในประเศอังกฤษ พบว่าร้อยละ 95 ของร้านซักแห้งที่มีอยู่กว่า 7,000 แห่งก็นิยมใช้กัน

อย่างไรก็ตาม สารดังกล่าวมีอันตรายอย่างคาดไม่ถึง มีรายงานของ American Journal of Industrial Medicine ในปี 1996 ระบุว่า การสัมผัสกับน้ำยาซักแห้งเป็นประจำจะทำให้โอกาสเสี่ยงต่ออาการเป็นมะเร็งขึ้นอีก 25 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ การศึกษาในปี 1985 ของกรมสุขภาพและบริการสาธารณสุข แห่งสหรัฐฯ ยังพบว่าสารเพอร์คลอโรเอธิลีนทำให้สัตว์ทดลองเป็นมะเร็ง ขณะที่สถาบันวิจัยมะเร็งนานาชาติที่ก่อตั้งโดยองค์การอนามัยโลกได้เปลี่ยนจากคำว่า "เป็นไปได้ที่จะ" เป็น "อาจจะ" ทำให้ป่วยเป็นมะเร็งตั้งแต่เมื่อปี 1995

ไม่เพียงแต่เป็นสารก่อมะเร็ง สารเพอร์คลอโรเอธิลีนยังมีฤทธิ์ทำลายระบบประสาทส่วนกลาง ระบบสืบพันธุ์ การแท้งบุตร และอาจทำให้ตายได้

แม้จะมีงานศึกษาวิจัยจำนวนมากที่ระบุถึงโทษภัยของสารชนิดนี้ แต่ก็เทียบไม่ได้กับแรงโหมทางการตลาดและอิทธิพลทางธุรกิจที่ทำให้การใช้ น้ำยาซักแห้งกลายเป็นเรื่อง ยอดนิยม แม้แต่บรรดาสมาคมวิทยาศาสตร์หลายๆ แห่งก็ไม่กล้าจัดชั้นสารชนิดนี้เป็นสารก่อมะเร็ง

แต่ล่าสุด คณะกรรมการจัดการคุณภาพอากาศชายฝั่งตอนใต้ของแคลิฟอร์เนียก็อาจหาญพอที่ประกาศห้ามใช้สารเพอร์คลอโรเอธิลีนในตอมใต้ของรัฐแคลิฟอร์เนียแล้ว โดยมีเป้าหมายยกเลิกการใช้ทั้งหมดภายในปี 2020 เนื่องจากพบว่าไอระเหยของสารนี้ในอากาศ ทำให้เสี่ยงเป็นมะเร็งอันดับสองรองจากไอระเหยของน้ำมันดีเซล

นายแบร์รี วอลเลเจอร์สตีนิ เจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการชุดดังกล่าว ให้ความเห็นว่า การใช้ น้ำยาซักแห้งเป็นประจำมีความเสี่ยงที่ทำให้เป็นมะเร็งสูงกว่า การที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ๆ โรงกลั่นน้ำมันหรือโรงไฟฟ้าเสียอีก

ขณะที่ นายนอร์แมน เบเกอร์ โฆษกฝ่ายสิ่งแวดล้อมของพรรคเดโมแครต สหรัฐอเมริกา กล่าวยอมรับว่า สารเพอร์คลอโรเอธิลีนเป็นสารอันตราย ถึงเวลาแล้วที่เรา ต้องตื่นขึ้นเพื่อพิจารณาว่าสารอะไรดีหรือไม่ดี แม้จะต้องทำลายความคุ้นชินในชีวิตประจำวันก็ตาม

ที่มา : นิตยสารเพื่อความเข้าใจสิ่งแวดล้อม โลกสีเขียว ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - มิถุนายน 2547

...ถึงตาย !

รายงานที่ตีพิมพ์ในวารสาร Clinical Toxicology อ้างว่ามีเด็กอายุ 2 ขวบ จบชีวิตลงอย่างทรมาณ หลังจากสูดไอของสารเพอร์คลอโรเอธิลีน ที่ระเหยจากผ้าปูที่นอนในห้องนอน ที่เพิ่งถูกซักด้วยน้ำยาซักแห้งเสร็จใจใหม่ ๆ

...แท้ง !

มีการศึกษาถึง 4 ชิ้นในระหว่างปี ค.ศ. 1989 ถึง 1991 ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงตั้งครรภ์ที่ทำงานในร้านซักแห้ง มีโอกาสเสี่ยงแท้งลูกเพิ่มขึ้นถึง 4 เท่า

...ทำลายระบบประสาทส่วนกลาง !

องค์การของสหรัฐฯ ทางด้านโรคและวัตถุมีพิษ ที่ได้รับทุนจากรัฐบาลเพื่อศึกษาโรคอันสืบเนื่องมาจากสารพิษต่างๆ เปิดเผยว่าสารเพอร์คลอโรเอธิลีน ส่งผลให้เกิดอาการง่วงซึม ปวดหัวสูญเสียการทรงตัว อารมณ์แปรปรวน วิงเวียนศีรษะ หน้ามืดหมดสติ โคม่า แล้วก็ตายได้

...ทำลายตับและไต !

US Environmental Protection Agency (EPA) ระบุว่า การสูดไอระเหยในระยะยาว เป็นสาเหตุของตับและไตถูกทำลาย ในสหรัฐอเมริกา มีเด็กทารกอายุ 6 สัปดาห์ป่วยด้วยโรคดีซ่าน และตับขยายใหญ่ผิดปกติ โดยอาการดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่ทำงานอยู่ในร้านซักแห้ง ซึ่งทารกผู้เคราะห์ร้ายรายนี้ ได้รับสารพิษจากหัวนมแม่ของเธอ

...จะสืบพันธุ์ทั้งที่มีปัญหา !

US EPA ระบุอีกด้วยว่า สารนี้มีผล ทำให้ระดูของฝ่ายหญิงมาจะปริบะปรอย ในตรงเวลา และ 'ลูกอืด' ของฝ่ายชายไม่แข็งแรง

...มะเร็ง !

นักวิทยาศาสตร์จำนวนมากพากันหมายหัวว่า สารเพอร์คลอโรเอธิลีนทำให้เป็นมะเร็ง แต่สมาคมวิทยาศาสตร์หลายๆ แห่งกลับหลีกเลี่ยงที่จะจัดชั้นให้สารนี้เป็นสารก่อมะเร็ง

น้ำยาซักแห้ง

ในน้ำยาซักแห้งที่ผลิตเป็นการค้ามีสารเคมีสองตัวคือ เพอร์คลอโรเอธิลีน (perchloroethylene ;PER) ซึ่งพบปนเปื้อนในน้ำดื่มโดยอาจจะเกิดจากการกำจัดที่ไม่ถูกวิธี สัญลักษณ์ของสารตัวนี้เป็นตัว P มีวงกลมล้อมรอบ ปรากฏให้เห็นบนฉลากเสื้อผ้าที่ต้องการการซักแห้ง การสัมผัสสารชนิดนี้นานๆ โดยเฉพาะคนงานร้านซักแห้งจะทำให้ระบบประสาทมีปัญหา ปวดเสีย ไตเสียได้

สารเคมีอีกตัวหนึ่งที่ใช้น้ำยาซักแห้งคือ R113 หรือ CFC113 และ Arklone ซึ่งเป็นอันตรายต่อชั้นโอโซน สัญลักษณ์ของสารตัวนี้คือตัวอักษร F ในวงกลม

ฉะนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสสารพิษจากน้ำยาซักแห้งให้หลีกเลี่ยงการใช้เสื้อผ้าที่ปรากฏสัญลักษณ์ดังกล่าวนี้ ความจริงเราอาจจะใช้วิธีซักมากกว่าที่จะซักแห้งเอง แต่นั่นก็แปลว่าทำให้ร้านซักแห้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนงานในร้าน รับเคราะห์แทนเราไป